

Επανάσταση Κολινδρού Πιερίας 1878: 146 χρόνια μετά από την ένδοξη σελίδα της ιστορίας του Κολινδρού

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

• **Σωτήριος Θεολόγου, Μεταπτυχιακός Φοιτητής Θεολογίας Α.Π.Θ.***

Ο Κολινδρός Πιερίας, στα τέλη Φεβρουαρίου, εορτάζει τη δική του Επανάσταση· τη δική του αντίσταση ενάντια στον οθωμανικό ζυγό. Αυτή του 1878 από τον πρωτεργάτη της Επανάστασης, Επίσκοπο Κίτρους Νικόλαο Λούση. Μία Επανάσταση που δεν είχε άμεσα αποτελέσματα, αλλά ήταν καθοριστικής σημασίας για τα επόμενα γεγονότα στην ευρύτερη περιοχή της Μακεδονίας.

Από τα τέλη του 1877, ο Επίσκοπος Κίτρους Νικόλαος Λούσης (χειροτονήθηκε Επίσκοπος Κίτρους το 1875) μαζί με λίγους κατοίκους του Κολινδρού ξεκινάνε προετοιμασίες για κήρυξη της επανάστασης στην περιοχή του Κολινδρού.

Παράλληλα, στις 19 Φεβρουαρίου 1878, ξεσπάει η επανάσταση στο Λιτόχωρο από τον επικεφαλής Κοσμά Δουμπιώτη. Λίγες μέρες μετά, στις 22 Φεβρουαρίου, ο Επίσκοπος Νικόλαος Λούσης, πρωτεργάτης της επανάστασης στον Κολινδρό, μαζί

με τους Βαγγέλη Χοστέβα και Παύλο Πατραλέξη δίνει το σύνθημα του ξεσηκωμού στην ιστορική κωμόπολη, υψώνοντας τη σημαία της Επανάστασης. Η Επανάσταση δεν στέφθηκε με επιτυχία και, λίγες μέρες αργότερα, ο Επίσκοπος Κίτρους πυρπολεί το επισκοπικό μέγαρο στον Κολινδρό για να μην πέσει στα χέρια των Οθωμανών και αποχωρούν από την κωμόπολη για την Μονή των Αγίων Πάντων.

Στις 28 Φεβρουαρίου, ο οθωμανικός στρατός με επικεφαλής τον Ασάφ πασά καταλαμβάνει τον Κολινδρό, χωρίς ιδιαίτερη αντίσταση.

Με αυτό τον άδοξο τρόπο τελειώνει η Επανάσταση του Κολινδρού το 1878.

Στρατιωτική επιτυχία δεν υπήρξε· υπήρξε, όμως, η αιτία για να μην τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου, με την οποία η Βουλγαρία θα περιλάμβανε κάποιες περιοχές της ελληνικής Μακεδονίας.

Η συγκεκριμένη Επανάσταση υπήρξε το πρώτο επαναστατικό κίνημα μετά την μεγάλη εξέγερση του 1821στην περιοχή της Μακεδονίας.

Αυτοί οι λίγοι επαναστάτες, επώνυμοι και ανώνυμοι, προσέφεραν τη ζωή τους στην εκκλησία, στο έθνος, στο γένος για να φυσήξει πνοή ελευθερίας στην Μακεδονία.

Όλοι αυτοί οι ηρωικοί επαναστάτες, ο Επίσκοπος Λούσης, ο Χοστέβας, ο Πατραλέξης και οι υπόλοιποι κατάφεραν να μείνουν πιστοί στην πατρίδα που τους κάλεσε για να ηγηθούν το κίνημα.

Όμως, ο πρωτεργάτης της επανάστασης γνώρισε την ίδια στάση που γνώρισαν και σπουδαίοι οπλαρχηγοί του 1821. Την αγνωμοσύνη της Ελλάδας. Πέθανε πάμφτωχος στη Λαμία το 1882. Μέχρι τέλους, όμως, έμεινε σταθερός για την ελευθερία της υπόδουλης Μακεδονίας. Όπως και χιλιάδες άλλοι αγωνιστές· Παύλος Μελάς, Γερμανός Καραβαγγέλης και άλλοι επώνυμοι και ανώνυμοι.

Ο Επίσκοπος Κίτρους Νικόλαος Λούσης πλήρωσε το τίμημα της ελευθερίας με έναν θάνατο από φυματίωση, χωρίς την πρέπουσα βοήθεια από το ελληνικό κράτος. Έσπειρε το σπόρο της ελευθερίας, άναψε την φλόγα για τον ξεσηκωμό. Όμως, ο σπόρος φύτρωσε λίγα χρόνια αργότερα, όταν ο Επίσκοπος Λούσης, είχε ήδη πεθάνει. Άραγε, έχασε ολόκληρη τη ζωή του για να προσπαθήσει κάτι που δεν είδε τους κόπους του να αποδίδουν;

Ξεκίνησαν λίγοι για ένα όραμα να γίνει πραγματικότητα. Να δουν και να ζήσουν οι απόγονοί τους σε μία ελεύθερη Ελλάδα. Όλες αυτές οι γενιές χρωστάνε την ελευθερία σ' αυτούς.

146 χρόνια μετά, αυτή η ένδοξη σελίδα της ιστορίας του Κολινδρού μάς δίνει την απάντηση στο σήμερα. Άραγε, όλοι αυτοί έχασαν; Έχασαν τη ζωή τους για μία ιδέα ή για ένα όνειρο; Αξίζει και εμείς σήμερα να παλέψουμε για την ελευθερία μας, έστω και αν είμαστε λίγοι; Ας γίνει, η ιστορική αυτή επέτειος, οδοδείκτης για τη ζωή μας και για την πορεία μας σ' αυτό τον κόσμο.

Χρόνια πολλά!

***Ο κ. Σωτήριος Θεολόγου είναι Πτυχιούχος Δ.Ε.Κ., Α.Ε.Α. Αθηνών, Μεταπτυχιακός Φοιτητής Θεολογίας Α.Π.Θ., τ. Πρόεδρος Συλλόγου Φοιτητών Α.Ε.Α.Θ.**